

Weldra overbodig?

Broederlijk Delen vraagt zich af hoe het best aan ontwikkelingshulp wordt gedaan

- ▶ Geen eigen projecten, maar die van partners
- ▶ Veel aandacht voor plattelandsbevolking

Erik DE SMET

Is het binnenkort gedaan met de werking van Broederlijk Delen? Daarop lijkt de slogan bij de campagne van dit jaar, *Maak ons overbodig!*, te zinspelen. Niets van natuurlijk, al stemt hij tot nadenken. Jo Dalemans, beleidsmedewerker rurale ontwikkeling bij de ngo: „Broederlijk Delen bestaat dit jaar een halve eeuw, een gelegenheid dus om ernstige vragen te stellen. Deze campagne gaat over hoe we het best aan ontwikkelings samenwerking doen.”

Dalemans is net terug uit Burkina Faso, een van de landen waar Broederlijk Delen partnerorganisaties helpt. „Tachtig procent van de bevolking leeft er van kleinschalige landbouw”, zegt hij. „Als je in zo'n land grootschalige in-

dustriële landbouwprojecten invoert, dan verschaft dat werk aan tien procent van de bevolking. Maar wat met de rest? Decennialang werd in het Zuiden de kleinschalige landbouw verwaarloosd. Goedkope rijst en mais werden in vele Afrikaanse landen gedumpt, waardoor boeren niet meer van de opbrengst van hun grond konden leven en migratie naar de steden op gang kwam. De aandacht voor de plattelandsbevolking was voor Broederlijk Delen altijd al belangrijk. Ook daarom zijn we graag pleitbezorgers van de familiale landbouw.”

Mensen centraal

Hoe wordt de plattelandsbevolking concreet ondersteund? Dalemans: „We ondersteunen allereerst plaatselijke boerenorganisaties om ervaring en kennis uit te wisselen. Op vraag van onze partners in het Zuiden proberen we ook beleidsmakers te beïnvloeden.”

„Veel ontwikkelingsprojecten leggen de nadruk op het geven

In Burundi leren boeren betere landbouwtechnieken aan. © Thomas De Boever/Broederlijk Delen

van materiële hulp en het uitbouwen van infrastructuur”, vervolgt Wim Schalenbourg, regioverantwoordelijke Burundi, Rwanda en Kameroen bij Broederlijk Delen. „Bij ons staan de mensen centraal. Ontwikkeling is voor Broederlijk Delen niet enkel materieel, maar omvat de hele mens. Minstens even belangrijk voor ons zijn de sociale samenhang en de eigenwaarde van mensen. Ontwikkeling is werken aan sociale veranderingen en wijziging van de mentaliteit, waardoor mensen opnieuw meester kunnen worden van hun leven en toekomst.”

Een voorbeeld van die aanpak? Schalenbourg: „Onze partner in

Burundi startte met het programma *Haguruka*, wat 'Sta op' betekent. Een deel van de bevolking was sterk afhankelijk geworden van noodhulp. Die was goed bedoeld, maar de mensen waren niet langer gemotiveerd om iets te maken van landbouw en veeteelt. Ze leefden vooral van voedselhulp. Onze partner stelde vast dat hun eergevoel daardoor fel was aangetast. In kleine groepen krijgen de boeren nu een meerdaagse vorming in landbouwtechnieken en sociale vaardigheden, zodat ze hun inkomen uit landbouw kunnen verhogen.”

Schalenbourg werkte ook zelf als ontwikkelingswerker bij part-

ners van Broederlijk Delen in Burkina Faso en Haïti. Het was vooral de niet-paternalistische aanpak van Broederlijk Delen die hem aantrok. Schalenbourg: „Die houding zit al heel duidelijk vervat in onze basisslogan *Omdat het Zuiden plannen heeft*. Wij hebben niet onze eigen projecten, maar steunen plaatselijke organisaties in het Zuiden om hun eigen projecten uit te voeren, volgens hun eigen inzichten. De organisaties ter plekke nemen zelf het initiatief en beslissen zelf welke problemen ze het eerst willen aanpakken. Die manier van werken is mijns inziens de beste in de strijd tegen de armoede in de wereld.”

Vaarwel India en Honduras, welkom Mali

Broederlijk Delen herschikt zijn partners: niet langer 20, maar 14 projectlanden. Voor zeven landen is er een afbouwscenario

Jozefien VAN HUFFEL

De kasteloze Tilak uit het zuiden van India was in 2009 de centrale figuur bij Broederlijk Delen. Er werd zelfs een glossy aan haar gewijd. Vandaag is India partnerland af, net zoals de Filipijnen en Cambodja, Zuid-Afrika en Kameroen, Honduras en Ecuador.

„We doen minder om het beter te doen”, zegt diensthoofd partnerwerking Dirk Willems. „Overheid en publiek eisen kwaliteit en efficiëntie. Door ons te concentreren op minder landen, kunnen we er sterker aanwezig zijn met onze mensen en middelen. We kunnen ook projecten beter opvolgen en maken minder onkosten.”

Volgens Willems zijn de armere landen daarom de prioriteit van Broederlijk Delen. „Ook in India en Zuid-Afrika is er de kloof tussen arm en rijk en zie je schrijnende toestanden”, zegt hij. „Maar India is een groeieland.”

Samen met de partners ter plekke werd de voorbije jaren dan ook gezocht naar financiering door de overheid. Willems: „In India bestaan er bijvoorbeeld grote landbouwprogramma's. Onze partners kenden die niet, maar nu gebruiken ze die in het voordeel van hun doelgroep. Een land waar dat kan, is helemaal iets anders dan Congo of Haïti, waar we bewust aanwezig blijven.”

Terwijl andere landen verdwijnen, is Mali nieuw als partnerland. „Nu bereiken we een regionale cluster van landen. Met

Senegal, Burkina Faso en Mali hebben we drie partnerlanden die een gelijkaardige landbouwproblematiek kennen en die lid zijn van de West-Afrikaanse Unie, zodat we ook politiek onze stempel

„We vertrokken niet van de ene op de andere dag”

meer kunnen drukken”, zegt Willems. Ook in Centraal-Afrika en Latijns-Amerika vormen de partnerlanden dergelijke clusters.

In Azië blijven er geen partnerlanden over. Wel werkt Broederlijk Delen er samen met een net-

werk van organisaties in acht landen. Met duurzaam bosbeheer strijden ze tegen klimaatverandering. Een fonds dient om kleine basisinitiatieven te steunen.

„We vertrokken nergens van de ene op de andere dag, maar tekenen individuele afbouwscenario's uit”, zegt Willems. „Met extra steun zochten sommige partners eigen financiering, zoals in India. De meeste projecten uit de campagne van 2009 staan op eigen benen. Elders nemen organisaties binnen Cidse, de internationale koepel van vastenacties, partners over. Ierse collega's in Cambodja, Zwitsers in Zuid-Afrika. Al zeg ik niet dat ze onze steun nergens zullen missen.”

Dirk Willems: „De Indiase organisaties uit de campagne van 2009 staan nu veelal op eigen benen.” © Stephane Swinnen

Advertentie

Makkelijk de trap op en af met een traplift van ThyssenKrupp Monolift!

INFORMATIEBON Stuur mij vrijblijvend een gratis documentatiepakket.

Mijn gegevens: Dhr. Mevr.

Naam: _____ Nr.: _____

Straat: _____ Postcode: _____ Stad: _____

Tel.: _____

Stuur deze bon volledig ingevuld naar ThyssenKrupp Monolift, Kaleweg 20, 9030 Gent of mail naar info@monolift.be

www.monolift.be

ThyssenKrupp